

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΜΗΧΑΝΙΚΑ. — Η μεταφορά των οίκων ἐν Ἀμερικῇ. — ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ. — Οἱ παγῶνες τῆς Σπιτζβέργης κατὰ τὸν κ. Charles Rabot. — ΧΡΟΝΙΚΑ. — Τὸ ὕψος ὡς μεταδοτικὸν τοῦ χολέρας, ὄντος τοῦ. — Ο Στραβῶν καὶ ἡ ἕρση-φυλλία. — Μετεωρολογικὸν δελτίον τοῦ μηνὸς αὐγούστου (ν. ἡμ.).

Ἐν προηγούμενῃ Ἐπιστημονικῇ ἡμῶν Ἐπιθεωρήσει ἀνεγράψαμεν τινὰς τῶν μετ' ἐπιτυχίας ἀναληφθεισῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς μεταφορὰν ὁλοκληρῶν οἰκοδομῶν ἀπὸ σημείου τινὸς εἰς ἕτερον σημαντικῶς τοῦ πρώτου ἀπέχον, ἐπιχειρήσεων, ὧν ἡ μὲν πρώτη ἐγένετο ἐν Rouen τὴν 6/18 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ., πολλὰ δὲ ταύτην διδέξαντο ἐν Ἀμερικῇ, ἐν αἷς ἀξιολογωτάτη εἶνε ἡ ἐν Σικάγῳ ἐσχάτως γενομένη. Τὴν ἀναγραφὴν τῶν ὁσφ τολμηρῶν, τοσούτῳ καὶ ἀξιοθαυμάστων ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ἰδίᾳ τῆς μηχανικῆς ἀκριβείας, ἥτις συνοδεύει τὰς ἐπιχειρήσεις ταύτας, γεγονότων συμπληροῦμεν σήμερον συντόμως ἐκτιθέντες ἐν ταῖς στήλαις ταύταις τὴν ἐν τῇ αὐτῇ ἀμερικανικῇ πόλει τελεσθεῖσαν ἐσχάτως ἀνύψωσιν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους ὁλοκληρῶν οἰκίας, σημαντικῶν διαστάσεων καὶ βάρους, $4\frac{1}{2}$ καὶ πλέον μέτρα ὑπεράνω τῆς θέσεως, ἐφ' ἧς τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἐπὶ μακρὸν πρότερον χρόνον ἐθεμελιούτο. Ὅταν δι' οἰονδύτινα λόγον οἰκοδόμημᾷ τι κρίνεται μικρότερον τοῦ δέοντος ἢ μὴ ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς βλέψεις τοῦ ιδιοκτῆτου αὐτοῦ, ὁ δὲ ἀρχιτέκτων ὑπολογίσῃ τὴν πρὸς ὁλοσχερῇ κατεδάφισιν καὶ ἀνοικοδομήσιν αὐτοῦ δαπάνην ὑπερβολικὴν, τότε ἀντὶ ταύτης χρησιμοποιεῖται ἡ ἀνύψωσις τῆς οἰκοδομῆς διὰ προσθήκης διαμερισμάτων, προστιθεμένων οὐχὶ ὑπεράνω τῶν ἤδη ὑπαρχόντων, ἀλλὰ κάτωθεν αὐτῶν, ἥτοι μεταξὺ τῶν ὑπαρχόντων διαμερισμάτων καὶ τοῦ ἐδάφους.

Ἡ πρὸς τοῦτο ἐργασία, μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτυχίας ἐκτελεσθεῖσα ἐσχάτως ἐν Σικάγῳ, διαφέρει τῆς πρὸ μὲνδος περίπου ἀναγραφείσης ἐν ταῖς στήλαις ταύταις μόνον καθ' ὅσον μετὰ τὴν τομὴν τῆς οἰκοδομῆς κατὰ τὴν βάσιν αὐτῆς, ἀντὶ νὰ μετενεχθῇ αὕτη εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πρώτης θέσεως, ἀνυψοῦται ὁλόκληρος διὰ καταλλήλων μηχανημάτων, καὶ ἐνφ' τοῦτο βραδέως γίνεται καὶ ὁλόκληρος ἡ οἰκοδομὴ μένει μετέωρος, κτίζονται ὑπ' αὐτὴν οἱ τοῖχοι τοῦ προστιθεμένου ἰσογαιῶν διαμερίσματος. Τὴν μέθοδον ταύτην ἐχρησιμοποίησαν ἐν Σικάγῳ πρὸς ἀνύψωσιν οἰκίας, τέσσαρας ἐχοῦσης ὀροφᾶς πλὴν τοῦ ἰσογαιῶν διαμερίσματος. Τὸ πλάτος αὐτῆς εἶνε 12, 25 μ., τὸ βάθος 33, 25 μ. καὶ τὸ ὕψος 30, 50 μ., τὸ δὲ ὁλικὸν βάρος ἐξισοῦται πρὸς 6000 τόννων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀξία τοῦ γηπέδου ἐφ' οὗ κεῖται ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος οἰκία εἶνε μεγίστη (περὶ τὰ 7000 φρ. κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον), καθ' ὅσον αὕτη κεῖται εἰς μίαν τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς ἀχανοῦς ἀμερικανικῆς μεγαλοπόλεως, ὁ δὲ ιδιοκτῆτης αὐτῆς ἐξημίουτο ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν πρὸ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἀνυψώσεως διαμερισμάτων τοῦ κτήματος αὐτοῦ ἐσκέφθη δαπανᾶν 100000 δολλαρίων, ἥτοι 516000 φράγκων, νὰ κατασκευάσῃ νέον διαμέρισμα, ὅπερ ν' ἀποφέρῃ αὐτῷ ἐτησίως τὸ ἀρκούντως στερογύλον ποσὸν τῶν 25000 δολλαρίων.

Τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀνέλαβε μετ' ἀξιοθαυμάστου πεποιθήσεως περὶ τῆς ἐπιτυχίας καὶ αἰδίως ἤγαγεν εἰς πέρας ἀμερικανὸς τις μηχανικός, ὅστις μεγάλως ἰδίᾳ ἔδει νὰ λάβῃ προφυλάξεις πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιχειρήσεως—διότι καὶ ἡ οἰκοδομὴ ἦτο ἀρχαία καὶ ἐξ ὁλοκληρῶν ἀπετελεῖτο ἐκ πλίνθων καὶ ξύλων—ἀνευ τῶν ὁποίων καὶ ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἐνασχοληθέντες ἄνδρες θὰ ἦσαν φυσικῶς ὀλιγώτεροι, καὶ ἡ πρὸς ταύτην δαπάνη πολλῶ ἐλάσσων.

Ὅπωςδὴποτε, ἡ ἐπιχειρήσις ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Αἱ κατὰ ταύτην χρησιμοποιοῦνθαι ἐξελικτραι (verins) ἦσαν ἐν συνόλῳ 1840, ἐχειρίζοντο δὲ ταύτας 130 ἐν συνόλῳ ἄνδρες. Ὑπὸ τὰς περιστάσεις ταύτας ἀπληθήσαν 11 $\frac{1}{4}$ ἡμέραι πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ οἰκοδομήματος κατὰ 4, 56 μ. ὑπεράνω τῆς ἀρχικῆς αὐτοῦ βάσεως.

Τὴν λεπτομερῆ καὶ ἐξηκριδωμένην ἀνάλυσιν ἐτέρου ζητήματος σχετικοῦ πρὸς τὰς πολλὰς ἐν ταῖς στήλαις ταύταις ἀναγραφείσας γεωλογικὰς παρατηρήσεις καὶ ἀνακαλύψεις, ἀναφερομένας ἰδίᾳ εἰς εἰδήσεις περὶ τῆς θέσεως, ἐκτάσεως, κινήσεως καὶ ὕψους τῶν παγῶνων, εὐρίσκωμεν ἀναγεγραμμένην ἐν τῷ περὶ τῶν παγῶνων τῆς Σπιτζβέργης ὑπομνήματι τοῦ κ. Charles Rabot, ὑπομνήματι δημοσιευθέντι ἐν τῇ Nature τῆς 4/16 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. Καὶ ἐν προγενεστέρῳ μὲν φύλλῳ ἀνεγράψαμεν ἐγκαίρως ἡμεῖς περὶ τῆς ἐξ ὀνόματος τοῦ κ. Ch. Rabot γενομένης ὑπὸ τοῦ κ. Daubrée ἀνακρινώσεως τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων², ἥδη δὲ ἔχοντες πρὸ ἡμῶν αὐτὸ τοῦτο τὸ κείμενον τοῦ ὑπομνήματος τοῦ κ. Rabot προβαίνομεν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐνὸν συμπληρώσιν τῶν ἐν τῇ περιλήψει ἐκείνῃ συντόμως ἀναγραφέντων.

Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἀρχεῖται διὰ τῶν ἐπομένων:

« Αἱ πολικαὶ χώραι μετὰ τῶν ὑπερμεγέθων αὐτῶν παγῶνων ἀποτελοῦσιν ἀντικείμενον ἐξόχως ἐνδιαφέρον τοῖς γεωλόγοις. Τὰ ἐκτεταμένα ταῦτα ἐκ κρυστάλλου πεδία εἶνε τὰ ἐπιζήσαντα λείψανα τῆς παγετώδους περιόδου, καὶ ὑποβαλλόμενα εἰς παρατηρήσεις μεθ' ὑπομονῆς γινομένης δύνανται ν' ἀποκαλύψωσι τοῖς φυσικοῖς τὸ μυστικὸν τῶν τετατογενῶν σχηματισμῶν. Αἱ ἀρκτικαὶ γαῖαι εἶνε ἀληθῆς χημικὰ ἐργαστήρια τῆς πειραματικῆς γεωλογίας.

Ἀπὸ πολλοῦ οἱ σοφοὶ τῆς Σκανδιναυκῆς κερσονήσου ἐνόησαν τὴν σημαντικότητα τῶν συγκερικῶν τοῦτων μελετῶν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπεχείρησαν σημαντικὰς ἐκδρομὰς εἰς τε τὴν Γροιλλανδίαν καὶ τὴν Σπιτζβέργην.

Πρὸς σύνδεσιν τῶν παρατηρήσεων τούτων μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μὲν ἀντίκειμένου ἀλλ' ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως ἐν Ἑλβετίᾳ γενομένων, διέτρεξα ἐπὶ 15 ἔτη τὰς Ἀλπεῖς, τὴν Λαπωνίαν καὶ τὰς πολυὰς χώρας. Κατὰ πρῶτον, τῷ 1882, ἐπεσκέφθην τὴν Σπιτζβέργην, καὶ πέρασιν ἐπὶ τοῦ μεταφορικοῦ Μάγχης, ἐξηρευνήσα ἐκ νέου τὴν δυτικὴν ἀκτὴν τοῦ ἀρκτικού τοῦτου ἀρχιπελάγους. »

Μετὰ τὴν σύντομον μὲν, σημαντικωτάτην ὁμως ταύτην ἱστορικὴν εἰσαγωγὴν, ὁ κ. Rabot ἀναφέρει

(1) Βλέπε ἀριθ. 39, ἐν σελ. 773.

(2) Συμβολὴ τῆς 21/3 ἰουλίου ἐ. ἔ.

(1) Βλέπε ἀριθ. 43, ἐν σελ. 854—855.

τοὺς τρεῖς διαφόρους τύπους ὑπὸ τοὺς ὁποίους παρουσιάζεται τὸ φαινόμενον τῶν παγῶνων ἐν ταῖς ἀρκτικαῖς χώραις, ἢτοι α) τὸν τῶν παγῶνων οὔτινες, ὡς οἱ τῶν Ἀλπεων, ἀποτελοῦσι συνεχῆ ρεύματα πάγου, μορφήν σπανίαν καὶ μικρὰς ἐκτάσεις ἐν ταῖς πολιτικαῖς χώραις, β) τὸν ἰδιόζοντα τύπον τῶν βορείων χωρῶν, τὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα *inlandsis* ἀναφερόμενον ὑπὸ τῶν σκανδιναυῶν γεωλόγων, ὅστις παρέχει τὴν εἰκόνα ἀπεράντων λιμνῶν πάγου, οὔτινες τὰ μᾶλλον γνωστὰ πρότυπα εἶνε ὁ ὑπερμεγέθης παγῶντις Γροιλανδίας καὶ ὁ τῆς βορειανατολικῆς Γῆς (*Terre de Nord-Est*) ἐν Σπιτζβέργῃ καὶ γ) τὸν μέσον τύπον μεταξὺ τῶν δύο τούτων παρουσιαζόμενον ὑπὸ τὴν μορφήν ὑψηλῶν πεδιάδων ὁμοίων ταῖς *inlandsis*, πεδιάδων διασχιζομένων ὑπὸ ὑψηλῶν βραχωδῶν κορυφῶν, εἰς ὃν ἀνάκουσιν οἱ παγῶνες τῆς δυτικῆς Σπιτζβέργης, τῆς μᾶλλον ἐκτεταμένης τῶν γαιῶν, αἵτινες συνιστῶσι τὸ ἀρχικόν τοῦ ἀρχιπέλαγος.

Ὅμιλῶν εἶτα περὶ τῆς ὑπερβολικῆς σημασίας, ἥτις ἀπεδόθη εἰς τὰ ἐν Σπιτζβέργῃ παγετώδη φαινόμενα, ὁ κ. Rabot ἀναγράφει ὅτι δὲν ἀπαντᾷ ἐν αὐτῇ συνεχὲς στρώμα πάγου καλύπτοντος ἅπασαν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς νήσου, ὡς πολλάκις τοῦτο ἐδεδαίωσαν, ἀλλὰ τρεῖς μόνον μεγάλοι περιοχαὶ πάγου κεχωρισμένοι ἀπ' ἀλλήλων διὰ ζωνῶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εὐρειῶν, ἐν αἷς δὲν ἀπαντῶσι παγῶνες. Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν ἀναφέρει τὸν εἰς τὰ μεσημβρινὰ τῆς νήσου μέχρι τοῦ παραλλήλου τοῦ ὅρου Van Mijen (*Belsound*) μέγαν ὄγκον, ἐκτεινόμενον περίπου εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ πλάτους τῆς νήσου. εἶτα τὴν δευτέραν ζώνην τῶν παγῶνων, ἥτις κατέχει τὸ βορειοδυτικόν τῆς νήσου, ὀριζομένην ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ τῆς ἀκτῆς τοῦ Παγωμένου Ὤκεανου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ Isfjord, καὶ τελευταίον τὴν τρίτην ζώνην καλύπτουσαν τὰ βορειανατολικά τῆς Σπιτζβέργης, πέραν τῆς Sassenbay καὶ τῆς Klaas Billen Bay.

Ἐνταῦθα περατοῦται ἡ γενικὴ περιγραφὴ τῶν παγῶνων τῆς πολιτικῆς ταύτης νήσου ἔπονται δὲ ταύτῃ λεπτομέρειαι περὶ ἐκάστης τῶν τριῶν τούτων ζωνῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀνατολικῆς, περὶ ὧν ἔσται ἡμῶν ὁ λόγος ἐν προσεχεῖ Ἐπιθεωρήσει.

ΧΡΟΝΙΚΑ.—Ἐσχάτως ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Koch λίαν προσεκτικὴ μελέτη ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν αἰτίων τῆς διαδόσεως τῆς χολερικῆς ἐπιδημίας ἐν Ἀμβούργῳ κατὰ τὴν παρελθόν ἔτος, ὡς συμπέρασμα τῆς ὁποίας ἐξάγεται ὅτι κατὰ τὴν ἐπιδημίαν ταύτην ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας κεῖται ἡ διὰ τοῦ ὕδατος μετάδοσις τοῦ χολερογόνου ἰοῦ. Τῷ ὄντι μετὰ τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπιδημίας τρεῖς κυρίως πόλεις ἔπαθον ἐκ τῆς νόσου, τὴν Ἀμβούργον, ἡ Ἀλτόνα καὶ ἡ Wandsbeck, αἵτινες, καίτοι ἀπολύτως συνεχόμεναι ὥστε ν' ἀποτελῶσι μίαν καὶ μόνην πόλιν, διαφέρουσιν οὐσιωδῶς ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ἐν ἐκάστῃ τούτων χρησιμοποιομένου ποσίου ὕδατος. Διότι ἐν μὲν τῇ Wandsbeck χρησιμοποιοῖται πρὸς πόσιν διηθημένον ὕδωρ προερχόμενον ἐκ λίμνης προπεφυλαγμένης ἀπὸ παντὸς ἐκ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν ὀχετῶν μολυσμοῦ, ἐνῷ τὸ Ἀμβούργον ὑδροῦται ἀμέσως ἐκ τοῦ Ἀλβίου ἀνευ οὐδεμιᾶς πρὸ τῆς διανομῆς αὐτοῦ διηθήσεως, ἡ δὲ Altona ὑδροῦται μὲν ἐπίσης ἐκ τοῦ Ἀλβίου, ἀλλὰ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἐν τοῖς σωλῆσι τῆς διανομῆς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ τούτου ὑρίσεται σοβαρὰν καὶ, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς

πορείας τῆς τελευταίας χολερικῆς ἐπιδημίας, σωτήριον διήθησιν.

Ἡ ποιότης τοῦ ὕδατος ἐπέδρασε καταφανῶς ἐπὶ τῆς πορείας τῆς νόσου· διότι ἐνῷ ἐν Ἀμβούργῳ φοβεράν αὐτὴ προσέλαθεν ἔντασιν πολυάριθμα ἀριθμητάσα θύματα, αἱ πόλεις Ἀλτόνα καὶ Wandsbeck παρέμειναν σχετικῶς ἀσυνεῖς, ἐὰν μάλιστα ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τοῦ σημειωθέντος ἀριθμοῦ τῶν ἐν ταῖς δύο ταύταις πόλεσι παθόντων οἱ ἐν Ἀμβούργῳ μὲν προσβληθέντες ὑπὸ τῆς νόσου ἐν αὐταῖς δὲ ἀσυνεῖς μεταναστεύσαντες. Τὸ γεγονός τοῦτο κατεδείχθη κατὰ τρόπον μάλιστα προκαλοῦντα ἀληθὴ ἐκπλήξιν, εἰς τὰ σημεῖα τὰ χωρίζοντα τὸ Ἀμβούργον ἀπὸ τῆς Ἀλτόνας· διότι ἐνῷ ἐκεῖ αἱ συνθῆκαι τοῦ ἐδάφους, τῆς διοικητεύσεως καὶ τῆς κατοικίας εἶνε ἀπολύτως αἱ αὐταὶ διὰ τὰς δύο πόλεις, ἡ χολέρα δὲν ἐπεξετάθη ἢ μόνον μέχρι τῆς γραμμῆς τῆς χωρίζουσας τὸ Ἀμβούργον ἀπὸ τῆς Ἀλτόνας, χωρὶς νὰ προσβάλλῃ τὴν τελευταίαν ταύτην πόλιν, ἐπὶ πλεόν δὲ παρατηρήθη ὅτι καθ' ἣν θέσιν αἱ δύο πόλεις εὐρίσκονται κεχωρισμέναι διὰ τινος ὁδοῦ ἐξ ἡμισείας ἀνηκούσης εἰς ἑκατέραν τούτων, μόνον τὸ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀμβούργου ἀνῆκον μέρος τῆς ὁδοῦ προσεβλήθη ὑπὸ τῆς χολέρας, οὐδὲν δὲ ἔπαθε τὸ ἕτερον αὐτῆς ἡμισυ τὸ εἰς τὴν Ἀλτόνα ἀνῆκον, ἐτι δὲ ἐσημειώθη ὅτι οὐδὲν χολερικὸν κρούσμα ἐγένετο ἐν τῇ συνικίᾳ, τῇ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ἀμβούργου ἰδρυμένη καὶ ὑπὸ ἐργατῶν κατοικουμένη, ἥτις ἐξαιρετικῶς ἐλάμβανε τὸ πόσιμον ὕδωρ ἐξ Ἀλτόνας!

Ἦν σχολίον ἐπὶ τῶν συντομώτατα ἐνταῦθα ἀναγραφόμενων πορισμάτων τῶν ἀξιολόγων μελετῶν τοῦ κ. R. Koch ἐπὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ποιότητος τοῦ ὕδατος κατὰ τὴν διάδοσιν τῆς χολέρας θεωροῦμεν περιττόν.

Ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ χρονολογούμενῃ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ὁ ἐν Σηλυβρίχ κ. E. Δημοσθενόπουλος πέμπει ἡμῖν ἀντίγραφον τῶν ἐν σελ. 455—457 τοῦ γ' τόμου τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Παναγιώτου Γ. Γενναδίου, τμηματάρχου τῆς γεωργίας ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Βασιλείῳ, ἐκδιδομένης «Ἑλληνικῆς γεωργίας» ἀναγραφόμενον, ἀφορμὴν λαβὼν εἰς τοῦτο ἐκ τῆς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 7214 φύλλῳ τοῦ «Νεολόγου» ἀναδημοσιεύσεως Ἐπιστημονικῆς ἡμῶν Ἐπιθεωρήσεως ὑπὸ τὴν τίτλον «Ὁ Στράβων καὶ ἡ ξηροφυλλία».

Ἐν ταῖς σελ. ταύταις τῆς «Ἑλληνικῆς γεωργίας» ἀναγράφεται ὅτι πολλὰ ἔτη πρότερον, θεωρήθη ὑπὸ τινῶν τὸ ὑπὸ τοῦ Στράβωνος καὶ ἄλλων ἀρχαίων συγγραφέων ἀναφερόμενον ζῳόφιον ὡς ἡ γνωστὴ ξηροφυλλία (Κορέσιος ἐν τῇ «Ἐκλεκτικῇ» τῆς 20 ἰανουαρίου 1870), ὅτι δὲ ὁ φυσιοδίφης Planchon, εἰς ὃν ἀνετέθη ἡ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος ὑπὸ τῆς ἐν Παρισίαις *Société des agriculteurs de France*, κατέδειξε (1870) τὸ σφαλὲρον τῆς ὑποθέσεως τοῦ Κορέσιου· ὅτι τὸ αὐτὸ χωρίον τοῦ Στράβωνος ἀναδημοσιεύθη τῷ 1879 ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Νικολαΐδου, ὅπως καταδείχθη ἡ ὁμοιότης τοῦ φθιρῶς τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ τῆς ξηροφυλλίας, ἀλλ' ὅτι κατὰ τὴν κ. Γενναδίον ἡ διὰ μίγματος ἐλαίου καὶ πίστες ἐν Ἀνατολῇ θεραπευομένη νόσος τῆς ἀμπέλου δὲν εἶνε ἡ ξηροφυλλία ἀλλ' ἄλλη τις, ὡς ἔπεισεν αὐτὴν ἡ ἐπὶ τόπου ἐξέτασις τῶν διὰ τῆς συνταγῆς τοῦ Στράβωνος θεραπευομένων ἀμπέλων ἐν Χίῳ, Τσεσμέ καὶ ἐν Ἀμπελαχίῳ Θεσσαλίας.

Ταῦτα δημοσιεύοντες κατὰ καθῆκον οὐδόλως νομίζομεν ὅτι δέον ἐκ τούτων νὰ τροποποιήσωμεν τὰ ἐν τῇ ἐν λόγῳ Ἐπιστημονικῇ ἡμῶν Ἐπιθεωρήσει ἀναγραφέντα θετικὰ ἀποτελέσματα τῆς διὰ τοῦ πετρελαίου θεραπείας τῆς ξηροφυλλίας, ἥς τὴν συνταγὴν ἀ-

Ακραι θερμοκρασίαι.

Ημερ.	Ταπεινοτάτη.	Υψίστη.
Αύγ. 18	30, ἐν Bodo.	370, ἐν Μαδρίτη.
	40, ἐν Haparanda.	360, ἐν Besançon.
	80, ἐν Pic du Midi.	350, ἐν Aumale.
» 19	50, ἐν Haparanda.	380, ἐν la Calle.
	30, ἐν Hernosand.	360, ἐν Περγαμῶν.
	60, ἐν Pic du Midi.	35, ἐν Belfort.
» 20	30, ἐν Haparanda.	350, ἐν Λυών καὶ ἐν Gap.
	50, ἐν Pic du Midi.	340, ἐν Μαδρίτη, Φλωρεντία καὶ Aumale.
	80, ἐν Bodo.	
» 21	50, ἐν Haparanda.	350, ἐν Μαδρίτη.
	60, ἐν Pic du Midi.	340, ἐν Λυών, Κλερμόν, Cap Bearn καὶ Aumale.
	90, ἐν Ἀρχαγγέλω.	
» 22	70, ἐν Pic du Midi.	370, ἐν C. Bearn καὶ ἐν Μαδρίτη.
	80, ἐν Haparanda καὶ ἐν Ἀρχαγγέλω.	360, ἐν Laghouat καὶ Aumale.
» 23	70, ἐν Ἀρχαγγέλω.	390, ἐν Μαδρίτη.
	80, ἐν Pic du Midi.	360, ἐν Λυών, Gap, C. Bearn καὶ Aumale.
	100, ἐν Bodo καὶ ἐν Κρακοβίχ.	
» 24	90, ἐν Pic du Midi, Ἀρχαγγέλω καὶ Hernosand.	390, ἐν Laghouat.
		380, ἐν Μαδρίτη.
		370, ἐν Cap Bearn καὶ ἐν Gap.
» 25	70, ἐν Servance.	410, ἐν Μαδρίτη.
	90, ἐν Pic du Midi, Ἀρχαγγέλω καὶ Hernosand.	380, ἐν Laghouat.
		370, ἐν Παλέρμω.
» 26	50, ἐν Ἀρχαγγέλω.	360, ἐν C. Bearn.
	60, ἐν mont Ventoux.	400, ἐν Μαδρίτη.
	70, ἐν Pic du Midi.	390, ἐν C. Bearn.
» 27	40, ἐν mont Ventoux καὶ ἐν Ἀρχαγγέλω.	370, ἐν Παλέρμω καὶ ἐν Laghouat.
	50, ἐν Pic du Midi καὶ ἐν Servance.	360, ἐν Aumale.
		350, ἐν Παλέρμω.
» 28	30, ἐν Ἀρχαγγέλω.	340, ἐν Cap Bearn.
	40, ἐν Haparanda.	380, ἐν Laghouat.
	50, ἐν Pic du Midi.	370, ἐν Aumale.
» 29	00, ἐν Uléaborg.	350, ἐν C. Bearn.
	10, ἐν Haparanda.	380, ἐν Laghouat.
	20, ἐν Pic du Midi.	340, ἐν Aumale.
» 30	—10, ἐν Pic du Midi.	300, ἐν C. Bearn.
	00, ἐν Puy de Dôme.	370, ἐν Laghouat.
		340, ἐν Aumale.
» 31	—20, ἐν Pic du Midi.	300, ἐν C. Bearn.
	20, ἐν Haparanda.	380, ἐν la Calle.
	50, ἐν Μόσχ.	370, ἐν Laghouat.
		350, ἐν Παλέρμω.
		310, ἐν C. Bearn.

Ὡς ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος δείκνυται, ἡ μὲν ταπεινοτάτη θερμοκρασία ἐν τοῖς μετεωρολογικοῖς σταθμοῖς τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς βορειοδυτικῆς Ἀφρικῆς ἐσημειώθη ἐν Pic du Midi τὴν 31, ἐξισωθεῖσα πρὸς —20, οἷς δὲ ἐσημειώθη ἡ θερμοκρασία 00, ἐν Uléaborg τὴν 29 καὶ ἐν Haparanda τὴν 30, ἡ δὲ ὑψίστη ἐν τοῖς αὐτοῖς σταθμοῖς θερμοκρασία, ἐξισωθεῖσα πρὸς 410, ἐσημειώθη ἐν ile d'Aix τὴν 14, καὶ ἐν Μαδρίτῃ τὴν 25, πολλά-

κις δὲ ἐσημειώθη ἐν αὐτοῖς θερμοκρασία ἐξισουμένη ἢ καὶ ὑπερβαίνουσα τὴν τῶν 370, οἷον ἐν Μαδρίτῃ τὴν 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 22, 23, 24 καὶ 26 καὶ ἄλλας.

ΗΛ. Γ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Οὐδὲ ἡ παρελθοῦσα ἐβδομάς ἐνεβάνιδέ τι ἐνθαρρυντικώτερον ἐν τῇ ἐν Ἑλλάδι οἰκονομικοπολιτικῇ καταστάσει, ἥτις ἐξακολουθεῖ νοσοῦσα, τῆς νόσου μάλιστα φυσικῶς, διὰ τὴν ἑλλειψιν ἐν πάσῃς θεραπείᾳ, μὴ ἐπικουρούσης δὲ καὶ τῆς κράσεως τοῦ καταβεβλημένου ἀσθενούς, κρισιμωτέρας ὁσημέραι γινομένης.—Ἡ διὰ συμβιβασμοῦ τιнос πρὸς τοὺς πιστωτὰς τοῦ κράτους ἐπίλυσις τοῦ οἴκον. ζητήματος ἀπέβη δυστυχῶς ἢ ἐν Ἑλλάδι γενικῶς ὁμολογουμένη ὡς μόνη ὑπολειπομένη διέξοδος, τὸ ἀμφισβητούμενον δὲ νῦν εἶνε τίτι κυβερνήσει ἀνατεθῆσεται τὸ ἔργον, προδήλου πλέον γενομένου ὅτι ἡ ἐνεστώσα κυβέρνησις δὲν διαθέτει ἐν τῇ προδεχῶς συγκαλουμένη Βουλῇ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς κοινοβουλευτικὴν δύναμιν. Εἶνε πιθανόν ὅτι ἡ τοῦ κ. Τρικούπη μερίς θὰ ἐξακολουθῇ πλειονοψηφοῦσα ἐν τῇ Κοινοβουλίᾳ, ἀλλὰ κληθῆσεται ὁ τέως πρωθυπουργὸς πρὸς συγκρότησιν κυβερνήσεως ἢ καὶ διεξαγωγὴν ἐν ἀνάγκῃ νέων ἐκλογῶν ἢ τῇ ἐνεστώτῃ ὑπουργεῖᾳ χορηγηθῆσεται ἡ διάλυσις ἢ σχηματισθῆσεται ἄχρουν τι ὑπουργεῖον, ὅπερ θὰ ἐκάλει τοὺς ἐκλογεῖς, ὅπως ἀποφύινωνται περὶ τῶν ἀνδρῶν, οἷς νομίζουσιν ὅτι ἐπιτυχέστερον θ' ἀνέθετον τὴν διαχειρίσιν τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐν ταῖς κρισίμοις ταῦταις περιστάσει; Τοῦτο εἶνε ἀγνωστον ἐτι· ἐν τῇ ὁμῶς δύνανται νὰ θεωρηθῇ ἀτυχῶς βέβαιον σχεδόν, ὅτι ἀναπόφευκτος ἀποβήσεται ἡ κατανάλωσις νέου καὶ πολλοῦ πολυτίμου χρόνου εἰς κομματικούς ἀνταγωνισμοὺς περὶ κατοχῆς τῆς ἀρχῆς, ἐνῶ τὸ κρισιμὸν τῶν καιρῶν ἀπήτηται τὴν ταχίστην καὶ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς ἐπιχειρήσιν τῆς θεραπείας.—Τὴν ἔγκαιρον ὅπωςδύναται ταύτην θεραπείαν ἡδύνατο ἴσως νὰ ἐπενέγκῃ εὐθαρσῆς τις μόνον ἐνέργεια τοῦ ἀνακτος, παραδίδοντος ἐπὶ τινὰ χρόνον εἰς ὕπνον τὰς κοινοβουλευτικὰς διατυπώσεις καὶ καταρτίζοντος ἐπὶ ὀρισμένῳ χρόνῳ ὑπουργεῖόν τι ἐξ ἀνδρῶν, εἰς οὐδὲν μὲν κόμμα ἀνγκόντων, ἵνα μὴ ἡ ἐργασία αὐτῶν θεωρηθῇ ὡς ἐπισκάζουσα τὰς ἄλλας μερίδας καὶ προκαλέσῃ τὸν φθόνον καὶ τὸν πόλεμον αὐτῶν, διαπρεπόντων δὲ ἐπὶ ἀφιλοκερδεῖ πατριωτισμῷ καὶ νομιμοσύνῃ, οἷτινες, αὐτοῦ προῖσταμένου, θὰ προέβαινον εἰς τὴν μελέτην τῶν διαφόρων προβαλλομένων οἰκονομικῶν προγραμμάτων καὶ ἐξ αὐτῶν θ' ἀπέρριζον τὸ ἐφαρμοσίμον καὶ εἰς τὴν ἀνέκκλητον ἐφαρμογὴν αὐτοῦ θὰ προέβαινον· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ Στέμμα ἐξ ἄκρας πρὸς τοὺς συνταγματικούς τύπους εὐλαθείας δυσχερῶς θὰ ἐπεχειρεῖ τοιοῦτόν τι, οἱ δὲ ἡγέται τῶν μερίδων καὶ οἱ διαπρεπέστεροι τῶν πολιτευτῶν ἥκιστα φαίνονται διατεθειμένοι, ὅπως ἐνθαρρύνωσι τὴν βα-